

naturligvis under nærmere her indfatte Bestemmelser. Det er en Anvendelse af en Bestemmelse, som kom ind for Københavns Vedkommende for nogle faa Aar siden, og det forekommer mig at være rigtig at give alle Kommuner denne Afgang. Jeg vil gøre opmærksom paa, at gør man det, bøder man ganske overordenlig paa Forholdene i de saakaldte Landtiggerkommuner. Man stiller dem langt gunstigere, end de nu ere stillede, og man forandrer tillige forskellige andre Bestemmelser. Jeg tror, man kan blive enig derom, og den ærede Ordfører anbefalede ogsaa Forslaget til Vedtagelse med et vist Forbehold, som ikke kom nærmere frem; dog, det er noget, som man nærmere kan tale om. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at vedtages dette Forslag, kommer jeg ikke rettere, end at Endringsforslaget under Nr. 21 maa bortfalde, thi det kan ikke vedtages samtidig dermed. Dette Forslag rører ved det samme Spørgsmaal og er efter min Mening stillet paa et mindre heldigt Sted; det burde være stillet til § 1; men jeg henstiller dette, thi jeg tror, at hvis man vedtager dette Ministerens Forslag, kan man faa alt, hvad der er væsentligt og nødvendigt. Jeg indrømmer, at man senere kan udstemme det, hvis det er nødvendigt; det er jo for øvrigt ikke afgørende, hvad der vedtages ved 2den Behandling.

Naar jeg følger Endringsforslagslisten og nævner de Spørgsmaal der som have større Betydning, kommer jeg til det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) som et Mindretal, nemlig Forslaget med Hensyn til Skatteindtægts Beregning i København. Det ærede Medlem vil fradrage 700 Kr. for alle Skatteindtægter og vil forhøje Indkomstskatten til $3\frac{1}{2}$ pCt. og eventuelt til 4 pCt., og han mener, at denne synkende Skala vil til syvende og sidst have samme Betydning som den stigende Skala. Det sidste tror jeg ikke, kan lade sig helt gennemføre; det kan være, at det kan gennemføres for visse Indtægter, men det lader sig næppe helt gennemføre. Med Hensyn til dette Forslag skal jeg sige, at jeg miskenner ingenlunde, at der kan være Trang til forandrede Bestemmelser, og jeg tror, de bør komme under Overvejelse. Jeg har heller ikke noget imod, om man paa denne Lov vil gaa til forandrede Bestemmelser for Københavns Vedkommende, hvem jo den mellemkommunale Beskatning i høj Grad maa interessere og berøre, men jeg tror dog ikke, det vil være rigtig i dette Øjeblik at vedtage et Forslag som dette. Jeg har ikke kunnet tænke det en saadan Overvejelse, at

jeg vil kunne sige, om det vil komme til at passe, og navnlig ikke, hvorledes det vil stille sig med Forhøjelsen af Skatteprocenten, som til en vis Grad nødvendigvis af selve Forslaget. Jeg tror, det maa undergives en nærmere Overvejelse. Til dette Endringsforslag er der føjet et andet Endringsforslag under Nr. 7, som indfører tungen Selvangivelse, saa vidt jeg ser. Jeg gør her blot opmærksom paa, at der er en formel Fejl ved Forslaget, idet § 13 i Loven af 19de Februar 1861 er ophævet ved Loven af 1ste April 1887, og det er dennes § 2, der skal paaberaabes. Imidlertid er det et temmelig ligegyldigt Spørgsmaal; Realiteten bliver den samme.

Al aldeles overvejende Betydning — deri har det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) Ret — er det Spørgsmaal, om man udstemmer Vedtægtsbestemmelserne, udstemmer med andre Ord Lovforslagets § 2, som siger, at den nærmere Ordning skal ske ved Vedtægter. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Boissen) mente, at det kunde man gerne gøre, og det ærede Medlem vilde have, at Forholdet skulde blive ganske det samme, som det nu er i Sognekommunerne, hvor man ligner efter Formue og Løslighed og meget vilkaarlig. Men gaar man til en Lovordning som den, der her tilsigtes, maa man dog forlange noget i Retning af Fasthed, og man maa ganske vist kræve, at Indtægterne skulle fastsættes. Det er jo foreslaaet paa en meget facil Maade i Regeringsforslaget, idet man har sat Indtægten kun som Grundlag for Skatteindtægten. Jeg anser det for ganske nødvendigt, at man kommer til saadanne vedtægtsmæssige Bestemmelser, og jeg vil henvise til, at det er noget, man har haft i Købstæderne i mange Aar. Der har Forholdet ingenlunde udviklet sig ensartet, tværtimod, ret forskelligt paa de forskellige Steder. Dette Forhold gør, at jeg ogsaa tror, at det vilde være noget betænkeligt, i alt Fald nu, at vedtage det Forslag, der er stillet af 3 ærede Medlemmer, et Mindretal, om allerede i Loven at fastslaa, hvorledes Skatteansættelsen skal ske, eller inden hvilke Grænser der kan ske Forhøjelser og Nedfættelser. Jeg vil ingenlunde udtale mig imod i Loven at træffe nogle Hovedbestemmelser i denne Retning, og jeg erkender — og den ærede Ordfører slog en Streg under det — at det er endogsaa ret vidtgaaende Bestemmelser. Mindretallet her foreslaar med Hensyn til Indtægtsansættelse. Jeg vil dog være noget betænkelig ved at se det foreslaaet nu. Jeg tror nemlig, at